

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, u veću koju su činili sudije: Agnieszka Klonowiecka-Milart, predsednik (međunarodni sudija) i Kathleen Weir (međunarodni sudija), zajedno sa sudijom Rizom Loci kao članovima veća, uz pomoć zapisničara Tamare Brnetić, u krivičnom predmetu P. Br. 17/2002 sa Okružnog suda u Gnjilanima, s datumom 28. novembra 2003., protiv okrivljenoga **MOMČILA TRAJKOVIĆA**, u kojem je proglašen krivim za krivična dela pokušaja ubistva, kako ga definiše i sankcioniše član 30, stav 1 Krivičnog zakona Kosova (KZK), u vezi sa članom 19 Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ) i neovlašćeno posedovanje oružja, kako ga definiše i sankcioniše član 199, stav 3 KZK i oslobođen opušbe za krivično delo ratni zločin, kako je opisano u tačkama 1-11 izmenjene optužnice međunarodnog javnog tužioca od 26. februara 2003. a definisano i sankcionisano u članu 142 KZ SFRJ.

Prema članu 384 zakona o krivičnom postupku (ZKP) na sednici održanoj 7. februara 2006. donosi sledeću

PRESUDU

Žalba okrivljenog ovime se odbija a presuda Okružnog suda u Gnjilanima P. Br. 17/2002, od 28. novembra 2003., potvrđuje.

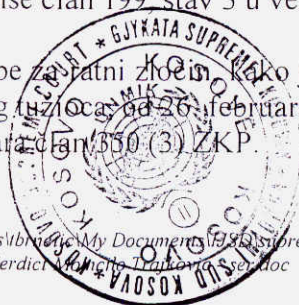
OBRAZLOŽENJE

Pitanja koja je raspravio Vrhovni sud

Krivični predmet P. Br. 17/2002 Okružnog suda u Gnjilanima bilo je ponovno suđenje nakon što je Vrhovni sud 30. novembra 2001. poništio presudu Okružnog suda u Gnjilanima P. Br. 68/2000 od 6. marta 2001. Tako se ova žalba odnosi na ponovno suđenje i na presudu Okružnog suda u Gnjilanima P br. 17/20002 od 28. novembra 2003.

Presudom od 28. novembra 2003. okrivljeni Momčilo Trajković proglašen je krivim za pokušaj ubistva prema članu 30, stav 1 KZK u vezi sa članom 19 KZ SFRJ i za neovlašćeno posedovanje oružja kako ga definiše i sankcioniše član 199, stav 3 u vezi sa stavom 1 KZK.

Istom presudom okrivljeni je oslobođen optužbe za ratni zločin kako je opisano u tačkama 1-11 izmenjene optužnice međunarodnog javnog tužioca od 26. februara 2003., kako ga definiše i sankcioniše član 142 KZ SFRJ, kojem odgovara član 350 (3) ZKP.

Okrivljeni je osuđen na tri godine zatvora za krivično delo pokušaja ubistva i na četiri meseca zatvora za krivično delo neovlašćenog posedovanja oružja. Sud je doneo jedinstvenu kaznu od tri godine i tri meseca zatvora prema članu 48, stavovi 1 i 2 (3) KZ SFRJ. U kaznu je uračunato vreme koje je okrivljeni već bio proveo u pritvoru, tj. od 7. septembra 1999. do 26. jula 2002.

U vezi sa delom pokušaja ubistva, Okružni sud doneo je osuđujuću presudu na osnovu događaja za koje je ustanovio da su se dogodili tokom oružanog sukoba u Opštini Kamenica dana 27. juna 1999. ili oko tog datuma.

Navodi se da su 27. juna 1999. M [REDACTED] F [REDACTED] i A [REDACTED] P [REDACTED] podigli albansku zastavu na policijskoj stanici u Kamenici. Kažu da je, nakon što su to učinili, okrivljeni pucao na njih sa balkona svoga stana na trećem spratu zgrade nasuprot policijskoj stanici. M [REDACTED] F [REDACTED] bio je pogođen jednim metkom u desnu nogu.

Što se tiče dela neovlašćenog posedovanja oružja, ustanovljeno je da ga je okrivljeni nabavio nepoznatog datuma i držao ga do 7. septembra 1999. Dana 7. septembra 1999. KFOR je pretražio njegov stan u Kamenici, nakon što mu je javljeno o ranjavanju M [REDACTED] F [REDACTED]. Okrivljeni je najpre opovrgao da kod njega ima ikakvog oružja, no tokom pretresa izvadio je ispod kreveta korpu u kojoj je bio Kalašnjikov, dve mombe i 300 metaka. Okrivljenikov svedok T [REDACTED] D [REDACTED] ustvrdio je da je oružje bilo donešeno iz D [REDACTED] stana samo 30 minuta ranije na «čuvanje», nakon što je nailazak okrivljenog omeo provalnike u pokušaju provale u D [REDACTED] stan. Veće je ocenilo da takvo objašnjenje događaja nije ubedljivo.

Žalba advokata odbrane Živojina Jokanovića

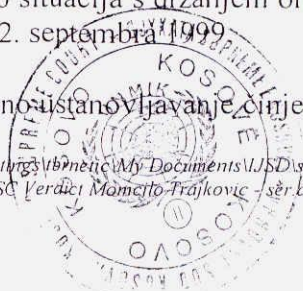
Advokat odbrane Živojin Jokanović žalio se protiv presude na nekoliko osnova:

1. bitnih povreda odredaba krivičnog postupka,
2. povreda krivičnog zakona,
3. pogrešno i nepotuno ustanovljenog činjeničnog stanja i
4. odluke o krivičnoj sankciji.

Advokat odbrane navodi da je došlo do proceduralne povrede člana 364, stav 1, tačka 11 ZKP i da je dispozitiv nejasan i da nije dosledan osnovama. U obrazloženju nije navedeno zašto je sud prihvatio ili odbio iskaze svedoka. Advokat odbrane posebno je osporio ocenu iskaza XH [REDACTED] K [REDACTED].

Advokat odbrane navodi da je osudivši okrivljenog za neovlašćeno posedovanje oružja sud počinio povredu krivičnog zakona budući da to u «kritično vreme» nije bilo krivično delo. Advokat odbrane tvrdi da je okrivljeni nabavio oružje na zakonit način. Ne samo da je za njega imao dozvolu nego ga je morao držati budući da ga je njime zadužila država Srbija radi odbrane. Nakon dolaska KFOR-a na Kosovo situacija s držanjem oružja nije se promenila, sve do stupanja na snagu odredaba o amnestiji 22. septembra 1999.

Advokat odbrane navodi pogrešno i nepotuno ustanovljavanje činjenica kako sledi:

neutralnog svedoka, koji je posvedočio da je u kritično vreme okrivljeni bio u svom stanu, koji je čuo kada je okrivljeni izrazio svoje nezadovoljstvo radnjama okrivljenia i njegovog prijatelja, čuo pucnje, potvrdio da u to vreme na tom spratu stambene zgrade nije živeo niko sem okrivljenog, i koji je pronašao čahure ispod stana».

Vrhovni sud nalazi da presuda nije nerazumljiva; intrinzično nedosledna ili nedosledna obrazloženju presude; da je osnovana i jasna i da nije kontradiktorna na neki drugi način.

Povreda krivičnog zakona

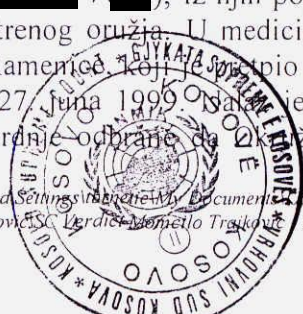
Advokat odbrane ustvrdio je da je okrivljeni zakonito nabavio i držao oružje te da je uvođenjem amnestije, 22. septembra 1999., tj. nakon počinjenja dela, promenjen zakonski okvir. Advokat odbrane tvrdi da je oružje nabavljeno zakonito, jer ga je dala država u svrhu odbrane. Vrhovni sud primećuje da odbrana tu tvrdnju nije potkrepila nikakvim dokazima. U svom iskazu okrivljeni nije nijednom pomenuo da je oružje dobio od države. Štaviše, Vrhovni sud nalazi da tu tvrdnju opovrgava izjava samog okrivljenog da je oružje otkrio samo 30 minuta pre nego što je KFOR pretresao prostorije. Takav red događaja direktno protureči tvrdnji da je oružje okrivljenom dala država. U svetlu toga, Vrhovni sud se čudi da je advokat odbrane izneo tvrdnju koja se ne temelji na iskazu njegovog klijenta ni na njegovim uputstvima.

Tokom meseca septembra 1999. držanje oružja i eksplozivnih susptanci bez *dozvole* bilo je krivično delo prema članu 199 KZK. U svetlu gore rečenoga Vrhovni sud potvrđuje nalaz Okružnog suda da je okrivljeni oružje držao protuzakonito, tj. da nije imao dozvolu za držanje tog oružja.

U vezi sa mišljenjem advokata odbrane da kao rezultat amnestije koja je stupila na snagu 22. septembra 1999. «nikoga nije moglo da se goni za držanje oružja», jasno je da je advokat odbrane krivo protumačio pravne posledice amnestije. Zapravo, efekat amnestije je bio upravo suprotan. Amnestijom je pružena prilika ljudima koji su oružje držali bez dozvole da ga tokom kratkog vremenskog roka predaju i tako izbegnu gonjenje. Prema tome, tvrdnja advokata odbrane da držanje oružja nije bilo krivično delo pre 22. septembra 1999. neodrživa je i Vrhovni sud nalazi da Okružni sud nije prekršio krivični zakon osuđujući okrivljenia za neovlašćeno držanje oružja.

Netačno i nepotpuno ustanovljene činjenice

Vrhovni sud nalazi da je Okružni sud ispravno prihvatio i oslonio se na lekarske nalaze, tj. na evidenciju iz bolnice u Gnjilanima da je M [REDACTED] F [REDACTED] pretrpio ranjavanje iz vatrenog oružja. Vrhovni sud je analizirao lekarske nalaze i slaže se sa KJTK da je, iako nalazi ne nose ime M [REDACTED] F [REDACTED] (nego M [REDACTED] V [REDACTED]), iz njih posve jasno da se odnose na oštećenu stranu i na povrede od vatrenog oružja. U medicinskom nalazu se navodi ime M [REDACTED] V [REDACTED], rođenog 1970., iz Kamenice, koji je pretrpio ranjavanje iz vatrenog oružja u desno koleno. Nalaz nosi datum 27. juna 1999. Nalaz je dosledan iskazima oštećene strane i A [REDACTED] P [REDACTED]. Što se tiče tvrdnje odbrane da Okružni sud nije obrazložio svoje

prihvatanje tog dokaza, Vrhovni sud slaže se sa primedbom KJTK da to nije bilo nužno. Medicinski nalaz (fotokopija) prihvaćena je kao dokaz prema odredbama ZKP. Vrhovni sud primećuje da je glavna primedba advokata odbrane na pretresu bilo ne da nalaz nije autentičan nego da se radi o fotokopiji a ne o originalu. Međutim, činjenicu da je M [REDACTED] F [REDACTED] pretpio ranjavanje iz vatrenog oružja potvrdili su svedoci.

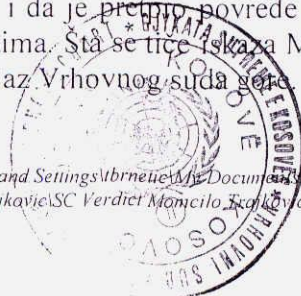
U vezi sa primedbom advokata odbrane na to kako je sud ocenio iskaz A [REDACTED] P [REDACTED], Vrhovni sud matra da njome Okružni sud nije počinio faktičku pogrešku. Advokat odbrane osporio je to što je sud prihvatio iskaz A [REDACTED] P [REDACTED] o rečima koje je okrivljeni rekao na srpskom jeziku. Vrhovni sud smatra da je s obzirom na iskaze oštećene strane i Xh [REDACTED] K [REDACTED] koje idu tome u prilog, Okružni sud ispravo ustanovio da je okrivljeni pre nego što je pucao na oštećenu stranu i njegovog prijatelja izrazio svoje nezadovoljstvo njihovim radnjama.

Vrhovni sud ne prihvata primedbu advokata odbrane da je diskrepancija u izjavi A [REDACTED] P [REDACTED] o broju metaka koje je okrivljeni ispalio dovoljna da se dovede u pitanje njegovo svedočenje u celini. Vrhovni sud to smatra materijalnom nedoslednošću koja ne dovodi u pitanje nalaze Okružnog suda. Ono što je važno jeste da je ispaljeno nekoliko hitaca i da je oštećena strana njima ranjena. Dalje, pitanje datuma kada je incident prijavljen vlastima ne utiče na tačnost činjeničnog stanja kako ga je ustanovio sud.

Advokat odbrane požalio se da time što nije na pretresu predočio oružje koje je okrivljeni navodno upotrebio sud prekršio prava odbrane. Odbrana je ustvrdila da bi joj to pružilo mogućnost da dokaže da se iz tog oružja nije pucao. Vrhovni sud se ne slaže; do takve provrede nije došlo. Najpre, tokom pretresa sud nije imao na raspolaganju to oružje. Drugo, između incidenta i hapšenja okrivljenog proteklo je oko dva meseca. Okružni sud nije ustvrdio da je oružje koje je zaplenio KFOR bilo isto ono iz kojeg je izvršen napad na oštećenu stranu. Moguće je da oružje zaplenjeno septembra 1999. nema nikakve veze s onim koje je upotrebjeno 27. juna 1999.

Vrhovni sud dalje nalazi da Okružni sud nije prekoračio svoje diskreciono pravo kod ocene iskaza XI [REDACTED] K [REDACTED]. Lokacija čahura nije presudno važna u ustanovljavanju okrivljeni ove krivnje. Svedok je pronašao čahure sutradan nakon pucnjave. Nema dokaza da su čahure pronađene na onom istom mestu na koje su pale nakon što su izbačene iz oružja. Moguće je, npr., da su čahure pokupljene sa balkona stana i bačene na tlo. Moguće je da su pomerene tokom perioda koji je usledio. Dalje, nijednom nije ustvrđeno da su čahure koje pominje svedok one koje su ispaljenje iz oružja koje je upotrebio okrivljeni.

Vrhovni sud nalazi da Okružni sud nije došao do pogrešnog zaključka na osnov iskaza M [REDACTED] F [REDACTED] u vezi sa trajanjem njegovog lečenja. Da li je on bio lečen pet ili 10 dana nema posledica na osuđivanje okrivljenia za pokušaj ubistva. Okružni sud prihvatio je iskaz M [REDACTED] F [REDACTED] da je bio pogođen i da je pretrpeo povrede od kojih se morao oporavljati. Ovo je potkrepljeno lekarskim nalazima. Šta se tiče iskaza M [REDACTED] F [REDACTED] u vezi sa rečima koje je izgovorio okrivljeni, vidi nalaz Vrhovnog suda gore.

Iako postoje neke diskrepancije u vezi sa tim da li se pucalo sa balkona ili iz stana okrivljenog, sud je jasno i ispravno ustanovio na osnov svedokovog iskaza da je okrivljeni pucao na oštećenu stranu sa mesta blizu svog stana, tj. bilo sa balkona ili sa prozora pored njega. Ustanovljeno je i nije osporeno da je u vreme pucnjave okrivljeni bio sam u svom stanu.

Vrhovni sud nalazi da je okružni sud ispravno odbio okrivljeniov alibi. U vezi s tim obrazloženje u presudi je jasno i jezgrovito:

«Ovaj iskaz (Xh [REDACTED] K [REDACTED]) jasno potkrepljuje iskaz oštećene strane i njegovog prijatelja i u potpunosti osporava iskaze okrivljenia i svedoka odbrane».

Tri svedoka optužbe jasno su identifikovali okrivljenia a svedoci odbrane, S [REDACTED] N [REDACTED] i Z [REDACTED] J [REDACTED], nisu uverljivo potkrepili alibi. Vrhovni sud nalazi da Okružni sud nije prekoračio svoje diskreciono pravo ocenjujući težinu dokaza i da je ispravno odbacio alibi zbog uverljivosti tvrdnji optužbe.

Odluka o krivičnoj sankciji

Vrhovni sud primećuje da advokat odbrane nje detaljnije obrazložio svoju žalbu protiv odluke o krivičnoj sankciji. Vrhovni sud uzima u obzir i primedbu KJTK da je došlo do povrede ZKP jer je sud smanjio kazne za svako od dela bez zakonske osnove, tako da su one previše blage.

Vrhovni sud nalazi da je Okružni sud ispravno uzeo u obzir «sve okolnosti koje utiču na težinu kazne», kao što to nalaže član 41 (1) KZ SFRJ. Kod zakonom propisane ocene sud nije našao olakšavajućih okolnosti. No, budući da je obavezan *principom reformationis in peius*, sud nije izrekao kaznu veću od one koju je izrekao prvi sud, iako je našao da su kazne izrečene na prvom suđenju blage. Zato je za dela pokušaja ubistva i neovlašćenog držanja oružja sud izrekao iste kazne kao i sud na prvom suđenju. Sem toga, kod ponavljanja procesa sud je smanjio kaznu primenom jedinstvene kazne prema članu 48, stav 1 KZ SFRJ. Vrhovni sud nalazi da kod određivanja kazne za okrivljenia nije došlo do povrede krivičnog zakona.

Iz svih tih razloga i na osnov člana 384 ZKP odlučeno je kako je navedeno u dispozitivu.

Vrhovni sud Kosova u Prištini
AP-KZ, 7. februara 2006.

Zapisničar
Tamara Brnetić

Predsedavajući sudija
Agnieszka Klonowiecka-Milart

Job No.: AA 269

Created on 4/6/2006 5:30
PM

Path name: C:\Documents and Settings\thmeh\My Documents\court verdicts\moncilo\trgovacki\Verdicts\Kosovo\Kosovo sur.doc
Translated by: MR. A. O. S. THM

Page 7 of 7

KARTESINE E KOPJES E VERTETON
DENEDEGTI SHKRINORES SE GJKATES
TACNOBI KOPJES E POTVRDUJE
KURKODIOTI SUOSKE PISARNICE